

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 af
3. april 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L 153).**

Spørgsmål nr. 6:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 31. marts 2006 fra Dansk Arbejdsgiverforening, jf. L 153 – bilag 10.”

April 2006

Vores sag

6510-0004

Svar:

Jeg forstår godt de hensyn, der har ligget bag bestemmelsen i hovedaftalens § 5, og jeg anerkender, at begrænsningen af den positive foreningsfrihed på dette punkt i forhold til ledende medarbejdere antages at være i overensstemmelse med internationale konventioner om foreningsfrihed. Jeg er ligeledes enig i, at dommen fra Menneskerettighedsdomstolen ikke nødvendigvis gør en ændring af foreningsfrihedsloven på dette punkt.

Ændringsforslaget er imidlertid udtryk for, at regeringen ønsker en ensartet beskyttelse af den positive og den negative foreningsfrihed. Bestemmelser, som berettiger en arbejdsgiver til at kræve, at ansatte ikke er medlemmer af en forening eller en bestemt forening, kan være med til at begrænse den positive foreningsfrihed.

Jeg kan bekræfte, at ændringsforslaget alene vedrører beskyttelsen af den positive foreningsfrihed, men ikke berører bestemmelser om lederforhold, som er indeholdt forskellige steder i lovgivningen, fx i forligsmandslovens § 12 og arbejdsmiljølovens §§ 24-26.

Forslaget ændrer heller ikke ved bestående organisationsmæssige relationer om kollektive interesser på det private arbejdsmarked og berører dermed ikke princippet om og afgrænsningen af, at arbejdsledere ikke kan omfattes af virksomhedens kollektive overenskomster for menige medarbejdere, og at de heller ikke kan omfattes af kollektive kampskridt.